

متن کامل مناجاة المحييين

به همراه ترجمه فارسی

مناجات عاشقان - مناجات نهم از مناجات خمس عشره

روایت شده از

حضرت امام علی بن الحسین زین العابدین (علیه السلام)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِلَهِي مَنْ ذَا الَّذِي ذَاقَ حَلَاوَةَ مَحَبَّتِكَ فَرَامَ مِنْكَ بَدَلًا؟

إلهی، چه کسی شیرینی عشق و محبت تو را چشید

و به جای تو غیری را برگزید؟!

وَمَنْ ذَا الَّذِي أَنَسَ بِقُرْبِكَ فَأَبْتَعِيَ عَنْكَ حَوْلًا؟

و چه کسی به سرای قرب تو انس گرفت

سپس غیر تو را طلب نمود؟!

إِلَهِي فَأَجْعَلْنَا مِمَّنِ اصْطَفَيْتَهُ لِقُرْبِكَ وَوَلَايَتِكَ

إلهی، ما را از زمره کسانی قرار بده که برای قرب و ولایت خویش برگزیدی

وَأَخْلَصْتَهُ لِدُوكَ وَمَحَبَّتِكَ

و آنان را برای مهر و محبت خالص کردی

وَشَوَّقْتَهُ إِلَى لِقَائِكَ

و برای لقای خویش مشتاقشان نمودی

وَرَضَّيْتَهُ بِقَضَائِكَ

و به قضای خویش راضی و خشنود ساختی

وَمَنَحْتَهُ بِالنَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ

و نعمت دیدار رویت را به ایشان عطا نمودی

وَحَبَّوْتَهُ بِرِضَاكَ

و با رضایت خویش بر آنان تفضل کردی

وَأَعَدْتَهُ مِنْ هَجْرِكَ وَقِلَاقِكَ

و از هجران و خشم خویش پناهمان دادی

وَبَوَّأْتَهُ مَقْعَدَ الصِّدْقِ فِي جَوَارِكَ

و در منزلگاه راستی و حقیقت، در جوار خودت جای دادی

وَأَخْصَصْتَهُ بِمَعْرِفَتِكَ

و ایشان را به معرفت خویش اختصاص دادی

وَأَهْلَيْتَهُ لِعِبَادَتِكَ

و آنان را سزاوار عبادت خود نمودی

وَهَيَّيْتُمْ قَلْبَهُ لِإِرَادَتِكَ

و دلشان را شیفته خواست و اراده‌ات گردانیدی

وَأَجْتَبَيْتَهُ لِمُشَاهَدَتِكَ

و برای مشاهده خویش برگزیدی

وَأَخْلَيْتَ وَجْهَهُ لَكَ

و روی آنان را از توجه به غیر خودت فارغ گردانیدی

وَفَرَّغْتَ فُؤَادَهُ لِحُبِّكَ

و قلبشان را برای محبت خود خالی نمودی

وَرَعَّبْتَهُ فِيمَا عِنْدَكَ

و ایشان را به آنچه نزد توست مشتاق ساختی

وَأَلْهَمْتَهُ ذِكْرَكَ

و یادت را به آنان الهام نمودی

وَأَوْزَعْتَهُ شُكْرَكَ

و شکر خویش را نصیبشان کردی

وَشَغَلْتَهُ بِطَاعَتِكَ

و آنان را به طاعت خویش مشغول ساختی

وَصَيَّرْتَهُ مِنْ صَالِحِي بَرِيَّتِكَ

و از بندگان شایسته خود گردانیدی

وَاخْتَرْتَهُ لِمَنَاجَاتِكَ

و ایشان را برای راز و نیاز با خودت برگزیدی

وَقَطَعْتَ عَنْهُ كُلَّ شَيْءٍ يَقْطَعُهُ عَنْكَ

و هر چیزی که آنان را از تو می‌برید از ایشان بریدی و دور ساختی

اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِمَّنْ دَابُّهُمْ الْارْتِيَاخُ إِلَيْكَ وَالْحَنِينُ

خداوندا، ما را از کسانی قرار بده که خوی آنان همواره شوق و اشتیاق به توست

وَدَهْرُهُمُ الزَّرْفَرَةُ وَالْأَيْنُ

و روزگارشان همواره در آه و ناله (از عشق به تو) است

جِبَاهُهُمْ سَاجِدَةٌ لِعِظَمَتِكَ

پیشانی‌شان همواره برای عظمتت در سجده است

وَعْيُونُهُمْ سَاهِرَةٌ فِي خِدْمَتِكَ

و دیدگان‌شان در خدمت تو بی‌خواب

وَدُمُوعُهُمْ سَائِلَةٌ مِنْ حَشِينِكَ

و اشکشان از ترس تو روان

وَقُلُوبُهُمْ مُتَعَلِّقَةٌ بِمَحَبَّتِكَ

و دل‌هایشان به عشق و محبت تو آویخته

وَأَفْنِدْتَهُمْ مُنْخَلَعَةً مِنْ مَهَابَتِكَ

و قلوبشان از هراس تو از جای کنده

يَا مَنْ أَنْوَارُ قُدْسِهِ لِأَبْصَارِ مُحِبِّبِهِ رَاقِعَةٌ

ای آن که انوارِ قدسش بر دیدگان عاشقانش سرازیر است

وَسُبْحَاتُ وَجْهِهِ لِقُلُوبِ عَارِفِيهِ شَائِفَةٌ

و نور جمال رویش بر قلوب عارفانش جلوه‌گر

يَا مُنَى قُلُوبِ الْمُشْتَاقِينَ

ای آرمان دل مشتاقان

وَيَا غَايَةَ آمَالِ الْمُحِبِّينَ

و ای نهایت آرزوی عاشقان

أَسْأَلُكَ حُبَّكَ

از تو می‌خواهم محبتت را

و محبت آن‌کس که به تو محبت دارد

وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ

وَحُبَّ كُلِّ عَمَلٍ يُوصِلُنِي إِلَيْ قُرْبِكَ

و محبت هر کاری که مرا به قرب تو می‌رساند

وَأَنْ تَجْعَلَكَ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا سِوَاكَ

و اینکه خودت را نزد من محبوب‌تر گردانی از هر آنچه غیر توست

وَأَنْ تَجْعَلَ حُبِّي إِيَّاكَ قَانِدًا إِلَيَّ رِضْوَانِكَ

و اینکه محبتم را نسبت به تو، راهبر من به سوی مقام رضوان خود قرار دهی

وَشَوْقِي إِلَيْكَ دَائِدًا عَنْ عَصِيَانِكَ

و شوقم را به حضرتت بازدارنده‌ای برای من از معصیت گردانی

وَأَمْنُنْ بِالنَّظَرِ إِلَيْكَ عَلَيَّ

و نعمت نظر به سوی من را بر من ارزانی فرما

وَأَنْظُرْ بِعَيْنِ الْوَدِّ وَالْعَطْفِ إِلَيَّ

و با دیده لطف و مهربانی به من بنگر

وَلَا تَصْرِفْ عَنِّي وَجْهَكَ

و رویت را از من برنگردان

وَأَجْعَلْنِي مِنْ أَهْلِ الْإِسْعَادِ وَالْحِظْوَةِ عِنْدَكَ

و مرا در درگاهت از زمره اهل سعادت و بهره‌مندی قرار بده

يَا مُجِيبُ

ای اجابت‌کننده

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

ای مهربان‌ترین مهربانان.